

srpu a kladiva — staly se totiž opravdu politováníhodné případy — nebo rudě natřené verše o barikádách jsme nedovedli nikdy brát vážně, a jako jsme vždy bojovali proti vulgárně marxistickým tezí Proletkultu, proti hlasatelům tendenční poezie, kteří popravovali poetismus jako těžce buržoazní blud, tak musíme proti „deinteresovaným“ zdůrazňovat to, že estetika poetismu není, jak Šalda správně dovozuje, myslitelná bez historického materialismu a že konstruktivistická architektura předpokládá přesné marxistické zhodnocení stavebních programů a uvědomělou socialistickou orientaci tvorby.

K vyjasnění „dnešních problémů“ lze dospět toliko podrobnými sociologickými rozbory. A v té věci je nutno především zamezit, aby odborné otázky byly řešeny podle dogmat nějakého vulgármarxismu. Je dnes třeba vybudovat přesné vědecké teorie v duchu historického materialismu, přikročit alespoň k přípravným a detailním pracím na marxistické uměnovědě, a proto je především třeba odmítnout zásah nekompetentních horlivců do odborných věcí, odmítnout povrchní aplikace marxistických pouček v odborné a kritické práci. Horlivost těch, kdož snad ovládají abecedu marxismu, ale jsou totálně negramotní ve věci umění a uměnovědy, je známa už od dřívějších případů: měl jsem příležitost vidět rukopis diskusního článku, v němž byly marxisticky kritizovány teorie konstruktivismu, a přitom tento článek v odborné věci, ve věci architektury, bucel negramotností velmi vydatnou. Ti, kdož jsou si snad i vědomí své neznalosti odborné a troufají si podávat marxistický výklad těchto odborných problémů (tedy deduktivně aplikovat určitou teorii na určité případy, což je dogmatické a školometské), musí být zakřiknuti, poněvadž jinak by se znovu došlo k dávno pohřbeným bludům „sociálního a proletářského umění“ — a marxistická uměnověda by vybudována opět nebyla.

Julius Fučík: DISKUSI „O ČISTOTĚ GENERACE“

odkládáme do příštího ročníku. Redakce se snaží, aby tato diskuse byla řádně organizována, to jest, aby nebyla příležitostí k vyřizování nějakých osobních sporů, lásek a nenávistí, nýbrž aby přinesla skutečné jasno v nejdůležitějších, zásadních otázkách, o něž spor de facto vznikl.

A nejen aby tu byly tříbeny názory. Nic není tak uboze protivné jako „demokratická“ diskuse, která zůstane na tom, že je diskusí, a kterou nikdo nepokládá za závaznou. V našem případě jde o příliš vážné věci, než aby bylo dovoleno prostě se vypovídat, ať už s elánem, nebo bez něho, a aby z toho nebyly odvozeny důsledky.

Proto má být tato diskuse postavena na řádnou bázi, má-li skutečně přinést ten výsledek, který je od ní očekáván: jasno o úloze, kterou naše tzv. generace hraje a kterou by měla hrát v dnešním kulturním životě, jasno o řádu, kterým musí být vedena, a jasno o kritické práci, kterou musí vykonávat.

V prvních číslech příštího ročníku zasáhnou do diskuse mezi jinými také Zdeněk Nejedlý, Bedřich Václavěk a znovu Ivan Sekanina.